

Værdi er ansat til ca. 30 000 Kr. Hvis man faar solgt alle de 12 000 t for 20 Kr. pr. Ton, vil Staten paa Fasterholt-Virksomheden faa et Overskud paa 90 000 Kr. — altsaa ikke et Tab paa Hundredetusinder af Kroner. Det er imidlertid ikke sandsynligt, at det gaar saa heldigt, at de 12 000 t vil kunne sælges til den nævnte Pris, og det er derfor rimeligt, at der vil blive nogen Tilsætning ved Driften af Lejet, men denne Tilsætning vil vistnok ogsaa blive opvejet ved Gevinsten fra Troldhede. Det menes, at hele Troldhede-Historien vil forme sig saaledes, at man vil have et rimeligt Overskud og saa stort, at det sikkert vil kunne dække Underskuddet paa Fasterholt. Hvor det ærede Medlem har disse Millioner og atter Millioner fra, som er tjente paa Troldhede, ved jeg ikke; jeg antager, han har taget dem ud af Luften, for at de skulde danne den virksomhedsfulde Baggrund for den Mand, hvis Forhold han ikke kendte — jeg beder bemærket, at det ærede Medlem sagde: den Mand, hvis Forhold, han ikke kendte —, men som han flere Gange betegnede som: denne fattige Hedehusmand (Afbrydelse af *N. C. Jensen*), denne fattige Husmand, hvis Forhold det ærede Medlem ikke kendte. Det ærede Medlem greb altsaa ud af Luften disse Beløb paa flere Millioner. Nu siger det ærede Medlem, at han regnede med, at der var saa og saa mange Vognladninger. Ja, men saadan kan man dog ikke regne. Det kommer virkelig an paa, hvilke Omkostninger disse Vognladninger staa i, og til hvilken Pris de sælges. Omkostningerne ved Driften har været uhyre store, og Brunkullene sælges til saa lave Priser, at Staten ikke tjener, hvad den heller ikke har tilsigtet, Millioner derved. Altsaa, Branden var ingen Ting, de 100 000 spildte Kroner forvandler sig til en ganske lille Tilsætning, og de mange Millioner indvundet Overskud forvandler sig til en lille rimelig Gevinst. Det ærede Medlem talte om Ild i Spottehus. Jeg maa sige med det gamle Ord af Wessel, at naar man hører det ærede Medlems Taler og ser Røgen stige op derfra, maa man erkende, „at der er hedt, hvor det kom fra“. Jeg kan maaske tilføje, at jeg vil haabe, jeg har kunnet virke noget kølende og dæmpende paa den Ild, der brænder i det ærede Medlems Barm.

Det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) fremdrog en Administrations-sag, en Sag, som ikke vedrører Statens, men Industriraadets Administration, idet

han om Industriraadets og Grosserer-Societetets Administration udtalte, at den, saavidt han vidste, havde været tilfredsstillende og ikke havde givet Anledning til Klager, men at han dog i et enkelt Tilfælde havde set noget, som han maatte betegne som unfair; det drejede sig om et Firmas Behandling af noget Potaske, indkommet til et andet Firma her i Landet. Det ærede Medlem mente, at Industriraadet maatte kunne afæskes en Erklæring herom. Jeg har set en Erklæring fra Industriraadet, hvori det træder ind for vedkommende industridrivende; jeg har ogsaa set en Erklæring fra det forurettede Firma, hvori det udtaler, at der ikke i dets Opfattelse ligger nogen Sigtelse mod den paagældende industridrivende. Til Indenrigsministeriet som saadant eller til den overordentlige Kommission som saadan er der ikke indkommet nogen Klage over denne Sag. Jeg maa mene, at hvis Sagen ønskes undersøgt, saaledes som et saadant Forhold jo kan undersøges, maa der foreligge en Klage fra det Firma, som her er omtalt, saa det fremsætter en Paastand om at være urigtigt behandlet. I modsat Fald ved jeg ikke, paa hvilken Maade man skal komme til Klarhed over Sagen.

Endelig skal jeg besvare en Forespørgsel fra det ærede Medlem for Randers Landkreds (Gerud Jensen), som udtalte Ønsket om, at Forslaget til Kornloven denne Gang maatte komme til at foreligge saa betids, at man havde tilstrækkelig lang Tid til Overvejelse af Sagen. I Fjor paa-begyndtes Arbejdet med Kornloven tidligt paa Efteraaret, og dog blev altsaa Resultatet, at man ikke mente at have tilstrækkelig Tid til Overvejelse. Jeg har derfor i Aar straks ved det nye Høstaars Begyndelse, eller maaske endnu før dette var begyndt, anmodet det staaende Landbrugsudvalg om at paabegynde Arbejdet med den nye Kornlov. Men alle maa jo erkende, at ligesom vi utvivlsomt ikke bør undlade at iværksætte Forarbejder til en ny Kornordning, som skal gælde fra Oktober 1919 og det kommende Aar igen, kan paa den anden Side Verdensudviklingen medføre saadanne Forandringer, at det vilde være urigtigt at tage en for tidlig Beslutning.

Jeg vil til sidst gøre et Par Bemærkninger herom, for at mit Syn paa disse Forhold kan være ærede Medlemmer bekendt. Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) har under denne Debat sagt 2 Ting: At Landbruget ikke har ønsket eller krævet Minimalpriser, men kun bekæmpet